

(2) Emerytom, wdowom i sierotom, którym przy obliczaniu wysokości zaopatrzenia uwzględniono tylko trzy czwarte okresów z tytułu służby i pracy zawodowej w b. państwach zaborczych, uwzględnia się te okresy od dnia 1 lipca 1938 r. w pełnym wymiarze przy zastosowaniu zasad pkt 1) — 3) ust. (1) § 46.

(3) Zastosowanie przepisu ust. (2) nie może spowodować obniżenia wysokości zaopatrzeń, pobieranych przed dniem 1 lipca 1938 r.

(4) Jeżeli przy zastosowaniu przepisu ust. (2) okazało się, że wysługa emerytalna wynosi mniej aniżeli lat 15, wysokość zaopatrzenia określa się według zasad ust. (2) i (3) § 12.

(5) Przepisu ust. (2) nie stosuje się do emerytów, wdów i sierot, pobierających zaopatrzenie wyłącznie z tytułu służby w b. państwach zaborczych. Osobom tym z dniem 1 lipca 1938 r. zaprzestaje się potrącania 10% zaopatrzenia.

(6) Osobom, wymienionym w ust. (1), którym do dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego wypłacano dodatek ekonomiczny na żonę, wypłaca się ten dodatek w dalszym ciągu. Wysokość dodatku oblicza się według przepisów § 13 ust. (1) i (2) powołanego w ust. (1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1932 r.

(7) Do osób, wymienionych w ust. (1), stosuje się nadto przepisy § 3, 5, 7, 8, 10 ust. (8) i (9), § 13 ust. (2), § 14, 16, 18 ust. (1) pkt 4), § 20, 23 ust. (3), § 25, 27 ust. (1) pkt 4) i ust. (4), § 32 ust. (3), § 34, 35 i 49.

(8) Do osób, objętych ust. (1), stosuje się przepisy § 39 tylko wówczas, jeżeli osoby te nie skorzystały z podobnych praw na podstawie przepisów, którymi były objęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, a przepisy § 40 tylko w przypadkach śmierci, zaszłych po dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.”;

4) ilekroć w tekście rozporządzenia powołane są te ustępy paragrafów, których numeracja została zmieniona rozporządzeniem ni-

niejszym, powołania te ulegają odpowiedniej zmianie.

§ 2. (1) Począwszy od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego z zaopatrzeń emerytalnych, wdowich i sierocych, wymierzonych w punktach na podstawie przepisów, obowiązujących przed dniem 1 lutego 1934 r., będzie pobierana przy wypłatach miesięcznych rat opłata w wysokości 4% należnego zaopatrzenia. Od dnia 1 kwietnia 1939 r. wysokość wspomnianej opłaty zmniejszać się będzie co rok o 1% aż do dnia 1 kwietnia 1942 r., z którym to dniem pobieranie opłaty ustanie zupełnie.

(2) Opłata, przewidziana w ust. (1), będzie pobierana również od wszelkich dodatków do zaopatrzenia.

(3) Opłata, o której mowa w ust. (1) i (2), nie będzie pobierana od zaopatrzeń, których wysokość łącznie z dodatkami nie przekracza: dla emerytów — kwoty 100 zł, dla wdów — kwoty 50 zł, dla sierot zaś — kwoty 25 zł miesięcznie.

(4) Jeżeli przy zastosowaniu opłaty, o której mowa w ust. (1) i (2), okazało się że zaopatrzenie miałyby wynosić mniej, aniżeli 100 zł, 50 zł lub też 25 zł opłata będzie zmniejszona do kwoty, o którą zaopatrzenie przekracza normy, określone w ust. (3).

(5) Opłata, przewidziana w ust. (1) i (2), nie będzie pobierana również od zaopatrzeń emerytalnych osób, odznaczonych orderem wojskowym „Virtuti Militari” lub „Krzyżem Niepodległości z Mieczami”.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1938 r.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Komunikacji: *Ulrych*

177

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 marca 1938 r.

o przeniesieniu siedziby Izby Rzemieślniczej z Włocławka do Płocka.

Na podstawie art. 2 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o izbach rzemieślniczych i ich związku (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 638) w brzmieniu ustalonym w art. 82 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia

1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) zarządza się co następuje:

§ 1. Siedzibę Izby Rzemieślniczej we Włocławku przenosi się z dniem 1 kwietnia 1938 r. z Włocławka do Płocka.

§ 2. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 grudnia 1933 r. o ustaleniu granic okręgów i siedzib izb rzemieślniczych (Dz. U. R. P. Nr 98, poz. 757) wprowadza się zmiany następujące:

- 1) w § 1 wyraz „Włocławku” zastępuje się wyrazem „Płocku”;
- 2) w § 2 w pkt 15 wyraz „Włocławku” zastępuje się wyrazem „Płocku”.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

178

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 marca 1938 r.

w sprawie oznaczenia papierów wartościowych i ich kursów przy spłacie długów rolniczych.

Na podstawie art. 16 i 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 5, poz. 59) zarządzam co następuje:

§ 1. Długi rolnicze wobec instytucji, wymienionych w art. 6 ust. (1) pkt 2, 6 — 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych, powstałe przed dniem 1 lipca 1932 r. wraz z odsetkami i kosztami, obciążające:

- a) posiadaczy gospodarstw wiejskich grupy „A” (art. 3 wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej) oraz
- b) posiadaczy gospodarstw wiejskich grupy „B” (art. 3 tegoż rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej), — co do których Komitet Konwersyjny, działający przy Banku Akceptacyjnym, Sp. Akc., lub wojewódzki urząd rozjemczy wydał orzeczenie, że instytucja wierzycielska ponosi winę w niedojściu do skutku układu konwersyjnego za pośrednictwem Banku Akceptacyjnego, Sp. Akc. — mogą być w okresie od dnia 1 kwietnia 1938 r. do dnia 31 grudnia 1940 r. spłacane następującymi papierami wartościowymi:

- 1) obligacjami pożyczek państwowych:
 - 4% Pożyczki Konsolidacyjnej,
 - 4¹/₂% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej z 1937 r.,
 - 5% Pożyczki Konwersyjnej z 1924 r.,
 - 5% Konwersyjnej Pożyczki Kolejowej z 1926 r.;

2) 4¹/₂% listami zastawnymi Państwowego Banku Rolnego w złotych w złocie Serii I;

3) 4¹/₂% listami zastawnymi:

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie,

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego we Lwowie,

Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego w Poznaniu,

Wileńskiego Banku Ziemskiego, Spółki Akcyjnej,

Akcyjnego Banku Hipotecznego we Lwowie

— po kursie 90% wartości nominalnej.

§ 2. Papiery wartościowe, wymienione w § 1 rozporządzenia niniejszego, powinny być zaopatrzone w należne kupony z bieżącym włącznieniem.

§ 3. Przy spłacaniu długów nie przewyższających zł 5.000 dłużnik ma prawo wpłacić instytucji wierzycielskiej gotówką, kwotę potrzebną na zakup papierów wartościowych wskazanych przez siebie, a wyszczególnionych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy wierzytelności rolniczych objętych układami konwersyjnymi, zawartymi za pośrednictwem Banku Akceptacyjnego, Sp. Akc. na zasadzie ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ułatwieniach dla instytucji kredytowych, przyznających dłużnikom ulgi w zakresie wierzytelności rolniczych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 109, poz. 973) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*